

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 7. Rumor de damnationis sententia propediem a Pontifice serenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

thenſis Epiſcopus, quod ingenii ſui facilitate, hauſtaque jam prius plena totius controverſiæ notitia ex æquo facile judicare poterit, etſi non omnia minutatim perlecturus eſſet; aliunde vero hanc in rem ſcripta jam toties audita, & diſcuſſa forent, ut nova hæc Congregationis judicia adverſariis tradere, non modo ſupervacaneum, ſed & ſat periculolum crederet; idem quoque Bellarminus ſummo Pontifici his verbis innuebat: tantum illud Sanctitatis veſtræ ſtudium, *ut univerſa, quæ ſibi legenda conſtituit, legat, minime neceſſarium eſt, jamque ſatis legit ac ſtudit.* Nihilominus Pontifex priſtini propoſiti promiſſique tenax rem ſeſe nonniſi abſoluta actorum lectione definiturum reſpondit.

Sæc. XVII.
A. C. 1601.

§. VII.

Rumor de damnationis ſententia propediem a Pontifice ferenda.

His ita Romæ agitatis, ac publica fama ubique divulgatis variis, & ut fieri amat, mendax rumor de infausto Molinæ fato in Hispaniam usque deferebatur, nuntiatumque, hunc Auctorem ejusque doctrinam non modo propediem damnatum iri, sed etiam Molinæ stativam Romæ exultam, ac Jesuitis omnem docendi usum interdicens

Epist. Bellarmini ad Padillam Fuligatus in vita Bellar. l. 6. c. 7. Cellotus l. 8. Hierarch. cap. 18. p. 33. Petra Sancta in vita Bellarmini.

B 2

dum

Sæc. XVII. dum fore: Eapropter Antonius de Pa-
 A. C. 1601.

Cardinalem epistolam dedit de veritate
 hujus rumoris sciscitatus, cui ille die
 nona Martii hunc in modum rescripsit:
*Miror certorum hominum audaciam, quos
 non pudet dispendio animæ, ac salutis sue
 tam portentosa mendacia spargere. Hoc
 pro testatissimo certissimoque habe; combu-
 rendæ statucæ Molinæ ne cogitationem qui-
 dem hic cuiquam obortam: nedum hoc jam
 factum, quod isti jactant, credi debeat. Ne-
 gotium principale controversiæ de prædeter-
 minatione & causa peccati nunc non tracta-
 tur: speramus in Domino sententiam affir-
 mantium prædeterminationem, & tollentium
 indifferentiam a voluntate, judicatum in
 saltem multum periculosam. Quod jam a-
 gitur, est revisio Censuræ, quam intulerunt
 certi Deputati, qui non sunt iudices in hac
 causa, sed tantum Censores libri Molinæ,
 in hac revisione Patres duo Societatis præ-
 sentes adsunt cum totidem Patribus Domi-
 nicanis. Scribuntur oppositiones & defen-
 siones, ubi finita revisio Censuræ fuerit,
 Sanctissimus Dominus Noster iudex erit. Et
 quamquam nescio, quæ sit futura sententia
 Sanctitatis sue, scio tamen, si forte opus
 fuerit emendari Molinæ librum, fore om-
 nino, ut is emendetur in propositionibus dun-
 taxat, quas communes cum adversariis ha-
 bet, non autem in materia controversiæ, quæ
 illis est cum Societate.*

Au-

Augebatur nihilominus fama de definienda Molinæ caussa potissimum ex eo, quod summus Pontifex in gratiæ ex se efficacis sententiam inclinare crederetur, sæpiusque, ut ipse Fuligatus Jesuita testatur, variis Cardinalibus exposuisset, quod hanc controversiam definire omnino vellet: Enimvero Bellarminus Cardinalis Clementem quondam commonebat, quod maximi momenti rem agrederetur, proin provide ageret, nihilominus Papa satis se diligentiæ ac studii hoc in negotio adhibuisse ratus, quod definitionem maturaturus esset, Bellarmino declaravit, quo audito Cardinalis Pontifici paucis respondit: *nequaquam ita erit.* Hæc Bellarmini vox nonnullis præbuit occasionem perperam divulgandi, eum a pristina Pontificis benevolentia excidisse, præcipue cum paulo post eum ex Aula ad Capuanam suam Ecclesiam emigrasse conspicerent: Prius vero idem Cardinalis Romæ in Sacello S. Marcelli cum Francisco Maria Montaltio Cardinali de auxiliorum controversia collocutus ab eodem perciperè cogebatur, quod Pontifex possit, atque omnino velit de hac controversia pronuntiare, ad quæ tamen verba Bellarminus nihil hæsitans reposuit: *eum posse & velle non inficior, pronuntio tamen fore, ut non definiat, & si tentaverit exequi, prius*

Sæc. XVII.
 A. C. 1601.

*P. Livinus
 S. J. Hist.
 controu. l. 4.
 c. 33. p. 325.*

Sæc. XVII. *diem obibat.* Hoc vaticinium plane com-
A. C. 1601. probavit rei exitus; eo enim tempore,
 quo Pontifex ad ferendum iudicium sese
 accinxerat, vivis ereptus est. Ut ut
 res se habuerit, id in comperto est, quod
 Societatis Patres, ut Romanæ Censuræ
 rumores dissiparent, die quarta Novem-
 bris Salmanticæ Theses Theologicas
 Cardinali Bellarmino dicatas publicæ
 disputationi exposuerint, in qua, non
 modo probatas Molinæ propositiones,
 sed etiam a Cenforibus notatas pro-
 pugnabant.

§. VIII.

*Sigismundi Bathorii irruptio in
Transylvaniam.*

Han vit.
Rudol. II.
ad an. 1601.
Thuan. lib.
126. Palat.
vit. Rudolphi.

Hoc rursus anno Transylvania ob Si-
 gismundi Bathorii inconstantiam
 novis tumultibus involvebatur; quippe
 hujus Principatus Procere Michaelis
 Woywodæ seu Præfecti, qui tum Viennæ
 substiterat, absentia freti comitiis Clau-
 diopoli habitis Sigismundum in Tran-
 sylvaniæ Principem renuntiant, factam-
 que electionem præconis voce die quinta
 Februarii promulgant, ablegatis mox
 quatuor Oratoribus, qui absentem e
 Moldavia ad recapessendam pristinam
 dignitatem revocarent, oblato, si redire
 maturaret, homagii sacramento. Inte-
 rim